

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ, ВОГНЕВОЇ ТА
ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

СЛУЖБОВО-БОЙОВА ПІДГОТОВКА ЯК ОСНОВА
ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

МАТЕРІАЛИ КРУГЛОГО СТОЛУ

27 листопада 2020 року

ОДЕСА
ОДУВС
2020

УДК 351.74:355.5
С49

Матеріали викладені у авторській редакції з незначними коректорськими правками.

Службово-бойова підготовка як основа професійної
С49 діяльності поліцейських : матеріали круглого столу (м. Одеса,
27 листопада 2020 року). – Одеса : ОДУВС, 2020. – 194 с.

У збірнику представлені дослідження науково-педагогічних працівників, практичних працівників правоохоронних органів, ад'юнктів, слухачів, курсантів, студентів. Всіх їх об'єднує спільне бажання – удосконалити систему службово-бойової підготовки поліцейських різних підрозділів Національної поліції України.

Взаємний обмін думками буде плідним і сприятиме удосконаленню службово-бойової підготовки поліцейських, досягнення високого рівня професіоналізму у всіх сферах практичної діяльності.

УДК 351.74:355.5

© ОДУВС, 2020

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ СЛУЖБОВО- БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ

Мох Т. П.

викладач кафедри тактико-спеціальної,
вогневої та фізичної підготовки
ФПФКП ОДУВС

Мукоїда Р. В.

кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри адміністративної
діяльності поліції ФПФППД ОДУВС

Національну гвардію України було створено законом України "Про Національну гвардію України" від 4 листопада 1991 року. У 90-х роках минулого століття підрозділ існував як самостійна силова структура, однак його було розпущено законом України "Про розформування Національної гвардії України" від 11 січня 2000 року.

12 березня 2014 року Верховна Рада України проголосувала за відтворення Національної гвардії України у відповідь на ускладнення воєнно-політичної ситуації після проведення Революції Гідності у

2014 році в Україні і наділено одночасно військовими й правоохоронними функціями. Формування першим стало на захист територіальної цілісності країни від агресора.

16 червня 2014 МВС України видало наказ, який упорядкував формування добровольчих підрозділів Національної гвардії України. До складу Національної гвардії увійшли: батальйон оперативного призначення резервістів ім. генерала Кульчицького Національної гвардії України, сформований з представників самооборони Майдану; батальйон спеціального призначення резервістів "Донбас" НГУ, сформований на основі 1-ї роти добровольчого батальйону територіальної оборони "Донбас" Донецької області; підрозділ спеціального призначення "Азов".

На сьогоднішній день Нацгвардія існує як військове формування з правоохоронними функціями на базі Міністерства внутрішніх справ України. При цьому, військове керівництво НГУ здійснює командування Національної гвардії України, який призначається Президентом України за поданням Міністра внутрішніх справ. Звільняється командувач НГУ рішенням президента України. 18 березня 2015 року указом Президента України встановлено День Національної гвардії України, що відзначається 26 березня.

З початку діяльності відновленої НГУ розпочалося її перетворення на сучасний елемент системи безпеки та оборони держави. Цей процес проходить в рамках концептуальних засад, визначених у Стратегічному оборонному бюлетені України. Наразі НГУ рухається шляхом реформування та розбудови за зразком військових формувань провідних країн ЄС та НАТО.

У мирний час Національна гвардія України входить до складу сил безпеки і виконує правоохоронні функції, а також розвиває спроможності, необхідні для виконання завдань у складі сил оборони.

Із введенням воєнного стану Національна гвардія України приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану, входить до сил оборони, виконує завдання та підпорядковується відповідно до положень Закону України "Про правовий режим воєнного стану" [13] та Закону України «Про Національну гвардію України» [11].

Підрозділи оперативного призначення Нацгвардії сформовані за структурою підрозділів Сухопутних військ ЗСУ. Вони забезпечені необхідною бронетехнікою та озброєнням і можуть легко виконувати завдання у взаємодії з підрозділами Збройних сил України.

Підрозділи з охорони громадського порядку Нацгвардії готові забезпечити правопорядок та безпеку громадян у будь-якій частині нашої держави з урахуванням передового досвіду аналогічних формувань країн Європи та світу. Вони виконують широке коло завдань як самостійно, так і у взаємодії з колегами із правоохоронних органів України.

Підрозділи Нацгвардії готові до виконання службово-бойових завдань в умовах мирного часу, в кризовий період та в умовах запровадження воєнного стану. І головна їх унікальність полягає в тому, що вони потребують мінімум часу для переходу з одного стану в інший.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Національну гвардію України» Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від кримінальних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами – із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій [11].

Національна гвардія України бере участь відповідно до закону у взаємодії зі Збройними Силами України у відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони.

Ефективне виконання правоохоронних функцій та завдань НГУ безпосередньо залежить від неухильного дотримання особовим складом основоположних засад діяльності, тобто принципів. Законодавцем у ст. 3 Закону України «Про Національну гвардію України» чітко визначено незаперечні вимоги, відповідно до яких повинні здійснюватися завдання та функції НГУ. Такими вимогами названо: верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, позапартійності, безперервності, законності, відкритості для демократичного цивільного контролю, прозорості, відповідальності, централізованого керівництва та єдиначальності. У діяльності НГУ забороняється застосування тортур, катувань та

інших жорстких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.

Основні функції НГУ, перелічені у ст. 2 Закону України «Про Національну гвардію України», можливо поділити на три групи залежно від умов, в яких функціонує це військове формування: 1) в умовах мирного часу; 2) під час запровадження правового режиму надзвичайного стану в Україні чи в окремих її місцевостях, або виникнення іншої кризової ситуації, що загрожує національній безпеці України; 3) у разі введення правового режиму воєнного стану [11].

В умовах мирного часу НГУ виконує функції охорони правопорядку (правоохоронні функції), зокрема: 1) захист конституційного ладу України, цілісності її території від спроб зміни їх насильницьким шляхом; 2) охорона громадського порядку, забезпечення захисту та охорони життя, здоров'я, прав, свобод і законних інтересів громадян; 3) забезпечення охорони органів державної влади, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, участь у здійсненні заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб; 4) охорона дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні та інші [11].

Суто правоохоронна форма реалізації відповідної функції держави проявляється в правах та обов'язках Національної гвардії України. Так, до її основних обов'язків в рамках здійснення правоохоронної діяльності входять наступні: – забезпечувати захист та охорону життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань; – брати участь у забезпеченні громадської безпеки та охороні громадського порядку, у тому числі під час проведення зборів, мітингів, вуличних походів, демонстрацій, інших масових заходів, під час офіційних візитів та інших заходів за участю посадових осіб України та іноземних держав, щодо яких здійснюється державна охорона на території України; – вживати заходів, спрямованих на запобігання, виявлення кримінальних (адміністративних) правопорушень; – забезпечувати охорону органів державної влади, а також здійснення заходів державної охорони органів державної влади та посадових осіб; – вживати заходів щодо припинення діяльності терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій; – вживати заходів щодо затримання осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення,

які вчинили втечу з місць позбавлення волі; – підтримувати або відновлювати правопорядок у районах виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, що створюють загрозу життю і здоров'ю значних верств населення; – участь у припиненні масових заворушень.

Під час виконання службових завдань особовий склад Національної гвардії України має право: – у разі залучення до виконання завдань з охорони громадського порядку здійснювати превентивні та поліцейські заходи примусу відповідно до Закону України «Про Національну поліцію»; – затримувати, доставляти та/або передавати поліцейським, адміністрації об'єктів, що охороняються Національною гвардією України, осіб, які порушили встановлений перепускний режим або вчинили напад на об'єкт, що охороняється Національною гвардією України; – затримувати, доставляти та/або передавати уповноваженим державним органам озброєних осіб під час здійснення антитерористичних операцій; – затримувати осіб, які підозрюються у вчиненні кримінальних правопорушень, та осіб, які вчинили втечу з місць позбавлення волі, дезертирів; – проводити огляд транспортних засобів і вантажів під час виконання Національною гвардією покладених на неї завдань в районі проведення антитерористичної операції або спеціальної операції, а також на контрольно-пропускних пунктах об'єктів, що охороняються Національною гвардією; – застосовувати заходи фізичного впливу, а також зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та зброю; – взаємодіяти з уповноваженими посадовими особами правоохоронних органів, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів прокуратури, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування.

Діяльність Національної гвардії України є правоохоронною тому що: а) вона спрямована на охорону права від будь-яких порушень; б) працівники Національної гвардії України здійснюють закріплені повноваження тільки на підставі і в спосіб визначений чинним законодавством України; в) порушення працівниками Національної гвардії України правових приписів, робить їх діяльність незаконною, тобто несумісною з охороною прав і свобод людини; г) під час здійснення повноважень працівники Національної гвардії України застосовують загальні та спеціальні методи примусу, в тому числі спеціальні засоби та вогнепальну зброю [1. с. 43].

Під час введення особливих правових режимів, НГУ виконує наступні функції, зокрема: 1) участь у забезпеченні громадської безпеки та охорони громадського порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів, що створюють небезпеку для життя та здоров'я громадян; 2) участь у підтриманні або відновленні правопорядку в районах виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного чи природного характеру (стихійного лиха, катастроф, особливо великих пожеж, застосування засобів ураження, пандемій, панзоотій тощо), що створюють загрозу життю та здоров'ю населення; 3) участь у ліквідації наслідків надзвичайних або кризових ситуацій на об'єктах, що нею охороняються та ін.

Що стосується функції у разі введення правового режиму воєнного стану то відповідно до ст. 6¹ Закону України «Про Національну гвардію України» під час дії воєнного стану Національна гвардія України для виконання завдань з оборони держави підпорядковується Міністерству оборони України.

Положенням ч. 2 ст. 1 Закону України «Про Національну гвардію України» встановлено, що НГУ бере участь у взаємодії зі ЗС України у відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони. Поряд із цим, до військових функцій, що здійснюються НГУ у разі введення правового режиму воєнного стану можна зарахувати: 1) участь у здійсненні заходів, пов'язаних з припиненням збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні; 2) участь у здійсненні заходів правового режиму воєнного стану; 3) участь у виконанні завдань територіальної оборони; 4) оборона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, центральних баз матеріально-технічного забезпечення МВС України та ін. (ст. 2 Закону України «Про Національну гвардію України»).

Діяльність Національної гвардії України, а також військовослужбовців зазначеного військового формування при виконанні покладених службово-бойових завдань, має бути має бути чітко регламентована відповідними нормативно-правовими актами, які встановлені державою і забезпечуються її примусовою силою. Правовою основою діяльності Національної гвардії України є сукупність правових норм, якими регулюють суспільні відносини, що виникають у процесі організації діяльності, функціонування

Національної гвардії України, а також визначають її завдання, функції, повноваження, а також порядок виконання визначених законом завдань і функцій. Сьогодні законами України врегульовано суспільні відносини, значна кількість яких певною мірою має вплив на окремі аспекти діяльності підрозділів Національної гвардії України, зокрема, які стосуються запобігання корупції, соціального і правового захисту військовослужбовців та членів їх сімей, пенсійного забезпечення осіб, звільнених з військової служби та державних гарантій соціального захисту військовослужбовців, окремих сфер діяльності НГУ, військових частин та підрозділів.

Серед цих законів варто відмітити: Закон України «Про Національну гвардію України», який визначає правові засади організації та порядку діяльності Національної гвардії України, її загальну структуру, функції та повноваження; Закон України «Про Національну поліцію», адже у разі залучення до виконання завдань щодо охорони громадського порядку на військовослужбовців Національної гвардії України поширюються права та обов'язки, передбачені Законом України «Про Національну поліцію»; Закон України «Про державну службу» [7], тому що соціальний захист та трудові відносини працівників Національної гвардії України забезпечується на загальних підставах відповідно до законодавства та про державну службу; Закон України «Про національну безпеку України» [10], який визначає та розмежовує повноваження державних органів у сферах національної безпеки і оборони, створює основу для інтеграції політики та процедур органів державної влади, інших державних органів, функції яких стосуються національної безпеки і оборони, сил безпеки і сил оборони, визначає систему командування, контролю та координації операцій сил безпеки і сил оборони, запроваджує всеосяжний підхід до планування у сферах національної безпеки і оборони, забезпечуючи у такий спосіб демократичний цивільний контроль над органами та формуваннями сектору безпеки і оборони; Закон України «Про запобігання корупції», оскільки стосовно осіб, які претендують на зарахування для проходження служби на відповідних посадах у Національній гвардії України, за їх письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про запобігання корупції» [2] тощо; Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» [5], відповідно до якого здійснюється комплектування Національної гвардії України; Закон України «Про

соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» [14], який регулює питання правових і соціальних гарантій військовослужбовців Національної гвардії України тощо.

Окремі аспекти діяльності НГУ визначаються більш детально у підзаконних нормативно-правових актах. Широке коло питань діяльності Національної гвардії України врегульовані наказами Міністерства внутрішніх справ України. Наказами МВС України конкретизується діяльність Національної гвардії України, порядок виконання визначених законом завдань та функцій, а також організаційні питання, які охоплюють практично всі сфери управління цим військовим формуванням і відіграють провідну роль у правовому регулюванні з-поміж численних, різних за юридичною силою, нормативно-правових актів.

Загальна чисельність Національної гвардії України не перевищує 60 тисяч осіб. У разі необхідності чисельність Національної гвардії України може бути збільшена відповідним законом.

В особливий період чисельність Національної гвардії України збільшується на кількість особового складу, призваного на військову службу на виконання указів Президента України про мобілізацію, затверджених законами України.

Військово-політичне та адміністративне керівництво Національною гвардією України здійснює Міністр внутрішніх справ України. Безпосереднє військове керівництво Національною гвардією України здійснює командувач Національної гвардії України, який одночасно є начальником головного органу військового управління Національної гвардії України. Командувач Національної гвардії України призначається на посаду Президентом України за поданням Міністра внутрішніх справ України та звільняється з посади Президентом України.

Командувач Національної гвардії України має першого заступника та чотирьох заступників, які належать до вищого командування Національної гвардії України.

Перший заступник та заступники командувача Національної гвардії України призначаються на посади за поданням командувача Національної гвардії України та звільняються з посад Президентом України.

Керівники структурних підрозділів головного органу військового управління Національної гвардії України, органів військового управління оперативно-територіальних об'єднань та

вищих військових навчальних закладів Національної гвардії України призначаються на посаду за погодженням з Президентом України і звільняються з посади Міністром внутрішніх справ України.

Керівники військових частин (підрозділів) Національної гвардії України призначаються за погодженням з Міністром внутрішніх справ України та звільняються з посади командувачем Національної гвардії України.

У статті 5 Закону України «Про Національну гвардію України» визначено, що до її складу входять: 1) головний орган військового управління Національної гвардії України; 2) оперативно-територіальні об'єднання Національної гвардії України; 3) з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, заклади охорони здоров'я та установи, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України [11].

Треба звернути увагу, що Положення про головний орган військового управління Національної гвардії України [3] затверджується Президентом України, а Положення про органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України [9], з'єднання, військові частини (підрозділи), навчальні військові частини (центри), статuti (положення) вищих військових навчальних закладів, баз, закладів охорони здоров'я та установ Національної гвардії України затверджуються Міністром внутрішніх справ України.

Головним органом військового управління Національної гвардії України є Головне управління Національної гвардії України. Його основними завданнями є: участь у забезпеченні реалізації державної політики з питань діяльності Національної гвардії України; організація виконання покладених на Національну гвардію України завдань та основних функцій; планування застосування оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України, їх органів військового управління, з'єднань, військових частин і підрозділів, інших підрозділів Національної гвардії України та забезпечення безпосереднього військового керівництва підрозділами, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України. Головний орган військового управління здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальні управління.

Головне Управління Національної гвардії України має у власній структурі такі підрозділи: інженерну службу, відділ оперативно-

чергової служби, відділ служби військ, військово-медичне управління, оперативне управління, організаційно-штатний відділ, режимно-секретний відділ, службу радіаційного, хімічного та біологічного захисту, службу розвідки та протидії тероризму, управління авіації, управління бойової та спеціальної підготовки, управління з охорони громадського порядку, управління кадрового забезпечення, юридичне управління тощо.

До складу оперативно-територіального об'єднання входять: орган військового управління, з'єднання, військові частини і підрозділи, що дислокуються в межах визначеної зони відповідальності (оперативного реагування), крім з'єднань, військових частин і підрозділів, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин, установ та закладів, що безпосередньо підпорядковуються Головному управлінню Національної гвардії України.

Особливе місце займають загони спеціального призначення Національної гвардії України «Омега», які входять до складу територіальних управлінь Національної гвардії України та призначені для вжиття заходів щодо захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, оперативного реагування на дії незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій, припинення терористичної діяльності, що пов'язані з підвищеним ризиком для життя та здоров'я військовослужбовців та потребують від особового складу високого рівня професійної підготовки [8].

Особовий склад Національної гвардії України складається з військовослужбовців та працівників. Національна гвардія України комплектується військовослужбовцями, які проходять військову службу за контрактом та за призовом.

Головний орган військового управління Національної гвардії України та органи військового управління оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України можуть комплектуватися державними службовцями.

Військовозобов'язані (крім військовозобов'язаних, які не підлягають призову на військову службу під час мобілізації) у добровільному порядку можуть бути зараховані до військового резерву Національної гвардії України, що складається з громадян, які проходять службу у військовому резерві, та громадян, відібраних

кандидатами для зарахування на службу у військовому резерві. Комплектування Національної гвардії України військовослужбовцями та проходження ними військової служби здійснюються відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" [5] та Положення про проходження військової служби громадянами України [4], що затверджується Президентом України.

Громадяни України, які проходять військову службу та службу у військовому резерві Національної гвардії України, складають військову присягу на вірність Українському народу, при виконанні обов'язків служби носять військову форму одягу, їм довічно встановлюються законом військові звання.

Співробітництво Національної гвардії України з правоохоронними структурами та аналогічними військовими формуваннями іноземних держав відіграє важливу роль у повсякденній діяльності цього правоохоронного органу, а також впливає на розвиток його діяльності та організаційно-штатну побудову.

Відповідно до п. 13 ч. 1 ст. 12 Закону України «Про Національну гвардію України» НГУ зобов'язана брати участь у міжнародному співробітництві, міжнародних операціях із підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у порядку і на умовах, визначених законами України [11].

Основні зусилля міжнародного співробітництва спрямовані на розвиток існуючих двосторонніх та започаткування нових відносин з іноземними партнерами, реалізацію діючих та започаткування нових міжнародних проектів у різних сферах службово-бойової діяльності НГУ, активізацію співробітництва з міжнародними організаціями (НАТО, ЄС, EUAM, ОБСЄ, ООН, FIER, EGF та ін.), участь спільно із Збройними Силами України у діяльності Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету з питань військового співробітництва та оборонного реформування, розширення можливостей направлення на навчання та підвищення кваліфікації військовослужбовців та працівників НГУ у навчальних закладах військових та правоохоронних структур іноземних країн, координацію діяльності щодо участі Національної гвардії України у спільних міжнародних навчаннях як правоохоронного, так і військового спрямування, вдосконалення мовної підготовки в НГУ, координацію заходів щодо направлення на лікування та реабілітацію за кордон військовослужбовців НГУ – учасників АТО та ін.

Національна гвардія є гордістю не лише збройних формувань України, а і усього українського народу. Усі українці пам'ятають добровольців, які прямо з Майдану зголосилися вступити до лав Національної гвардії, щоб захищати Батьківщину у перші місяці російської агресії. Тоді почалася славна історія оновленої Національної гвардії. За 6 років Національна гвардія України здолала тернистий шлях від нашвидкуруч створеного молодого формування до потужної складової сектору безпеки та оборони України.

Література

1. Горбач Д. О. Адміністративно-правовий статус Національної гвардії України : монографія / за заг. ред. д-ра. юрид. наук, проф. О. І. Безпалової). Харків: Харківський національний університет внутрішніх справ, 2017. 288 с.

2. Про запобігання корупції: Закон України від 26.10.2014 № 1700-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

3. Положення про головний орган військового управління Національної гвардії України: Указ Президента України від 28 березня 2014 року № 346/2014 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/346/2014#n13>

4. Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України : Указ Президента України від 10 грудня 2008 р. № 1153/2008 URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1153/2008/print1458027752494858>. (дата звернення: 03.11.2020).

5. Про військовий обов'язок і військову службу: Закон України від 25 березня 1992 року № 2232-XII: [Електронний ресурс] / – Режим доступу: // <http://zakon.www.rada.gov.ua>.

6. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.

7. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>

8. Про затвердження Положення про загони спеціального призначення Національної гвардії України: Наказ МВС від 20.12.2018 № 1036 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0021-19#Text>

9. Про затвердження Положення про орган військового управління оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України: Наказ МВС від 16.07.2014 № 681 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0890-14#n13>

10. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення: 01.10.2020).

11. Про Національну гвардію України: Закон України від 13 березня 2014 р., № 876-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#Text>

12. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р., №580-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

13. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

14. Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей: Закон України від 20.12.1991 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-12> (дата звернення: 01.10.2020).

Мох Т. П., Мукоїда Р. В. Адміністративно-правовий статус Національної гвардії України під час виконання службово-бойових завдань.....	108
Мох Т. П., Весельська М. В. Ризики поліцейського під час прийняття рішення використання вогнепальної зброї.....	120
Наточій А., Кузьменко М. Оперативно-розшукове забезпечення протидії контрабанді в Україні.....	122
Наточій А., Радельчук К. Оптимізація вогневої підготовки.....	126
Наточій А., Трофимченко М. Проблемні питання та пропозиції щодо вдосконалення системи навчання курсантів з вогневої підготовки з урахуванням досвіду АТО.....	128
Новікова А. Д. Використання автомобільного тренажера під час проведення практичних занять з вогневої підготовки.....	130
Норець Л. Є. Службове озброєння Національної поліції України...	132
Носкова Т. І. Фізична підготовка це цілеспрямований процес оволодіння знаннями.....	135
Плаксун Б. Фізична підготовка поліцейських.....	136
Поліщук Д. Значення фізичної підготовки в службовій діяльності поліцейських.....	143
Половинка Л. М. Практичне значення фізичної підготовки правоохоронця під час виконання службових обов'язків.....	145
Починок Ю. О. Практичних занять із спеціальної фізичної підготовки.....	148
Проскурня Є. Є., Ком'яга А. В. Підвищення функціональних можливостей організму слухачів закладів вищої освіти МВС України засобами гірського фітнесу в умовах карантину.....	152
Савенко Д. О. Особливості фізичної підготовки працівників поліції.....	156
Савченко М. С. Вогнева підготовка складова професійної підготовки поліцейського.....	161
Соловей І. Ю. Важливість вогневої підготовки у діяльності поліції.....	164
Стоянова В. О., Геращенко О. С. Тактика одягання поліцейськими кайданків на затриманих.....	167
Ташматов В. А. Перевірка документів особи, як один із превентивних поліцейських заходів.....	169
Тимофєєв В. П., Хитрук Р. О. Санітарно-епідемічна ситуація, як виклик для Національної поліції.....	172